

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
12 päivänä heinäkuuta 1979 *

Asiassa 266/78,

jonka Landessozialgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nordrhein-Westfalenin osavaltion sosiaaliasioita käsittelevä ylempi tuomioistuin) on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa

Bruno Brunori, kiveä käyttävä muotoilija- ja kuvanveistäjäimestari, kotipaikka Köln-Junkersdorf,

vastaan

Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Reinin alueen sosiaalivakuutusvirasto), Düsseldorf,

ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklan 1 kohdan tulkinnasta 8.9.1960 annetun *Gesetz über eine Rentenversicherung der Handwerker – Handwerkerversicherungsgesetzin* (käsitöläisten vakuutusta koskeva Saksan laki) 1 §:n 1 momentin suhteen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaoston puheenjohtaja Mackenzie Stuart sekä tuomarit P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, A. Touffait ja T. Koopmans,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: G. Reischl,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Landessozialgericht für das Land Nordrhein-Westfalen on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 8.12.1978 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.12.1978, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskevat sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklan tulkintaa käsityöläisten eläkevakuutuksia koskevan Saksan lain soveltamisen yhteydessä.
- 2 Pääasian kantajana on Italian kansalainen, joka työskennellyt Italiassa ja maksettuaan Italian vanhuusvakuutusjärjestelmään maksuja 47 kuukauden ajan työskenteli työntekijänä Saksan liittotasavallassa ja maksoi Saksan vanhuusvakuutusjärjestelmään pakollisia maksuja 185 kuukauden ajan. *Handwerkskammer* (käsityökamari) kirjasi hänet 19.9.1975 käsityöläisrekisteriin itsenäisenä kiveä käyttävänä muotoilija- ja kuvanveistäjäsestärinä. Edellä mainitusta päivästä alkaen hän on ollut sellaisen käsityöläisten eläkevakuutuksesta annetun lain alainen, jossa säädetään, että käsityöläisillä on velvollisuus kuulua työntekijöiden eläkevakuutusjärjestelmään, kunnes vakuutettu on maksanut maksuja vähintään 216 kuukaudelta. Asiakirjoista käy ilmi, että kantaja on työskennellyt 1.9.1976 alkaen jälleen työntekijänä.
- 3 Kantaja on sitä mieltä, että kuuluttuaan Italian järjestelmään hän oli maksanut maksuja yhteensä yli 216 kuukaudelta silloin kun hän tuli käsityöläisten eläkevakuutusta koskevan lainsäädännön alaiseksi, minkä vuoksi hän vapautui lakisääteisestä vakuutusvelvollisuudesta itsenäisenä käsityöläisenä toimimansa kauden ajaksi.
- 4 Pääasian vastaajana oleva toimivaltainen sosiaaliturvalaitos, Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, on kuitenkin sitä mieltä, ettei asetuksen N:o 1408/71 vakuutuskausien yhteenlaskemista koskevia säännöksiä voida soveltaa kantajan tapaukseen. Landesversicherungsanstaltin mukaan asetuksen 45 artiklassa säädetään kausien yhteenlaskemisesta ainoastaan etuuksia

koskevien oikeuksien saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi. Sääntöä ei voida näin ollen soveltaa sen määrittämiseksi, onko olemassa velvollisuus kuulua määrättyyn eläkevakuutusjärjestelmään, tai vielä täsmällisemmin, sen määrittämiseksi, onko lakisääteinen velvollisuus kuulua eläkevakuutusjärjestelmään lakannut.

Asian ratkaisemiseksi Landessozialgericht on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle kaksi kysymystä:

- 1) Onko asetuksen N:o 1408/71 45 artiklaa, jossa säädetään toisen valtion lainsäädännön alaisena täytettyjen vakuutuskausien huomiioon ottamisesta etuuksia koskevien oikeuksien saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi, sovellettava vastaavasti myös velvollisuuden kuulua sosiaalivakuutusjärjestelmään?
 - 2) Kun on kyse *Handwerkerversicherungsgesetzin* (käsiyöläisten vakuutusta koskeva Saksan laki) 1 §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä säädetystä vakuutusvelvollisuudesta, joka lakkaa vasta 216 maksukauden jälkeen, onko Saksan liittotasavallassa maksettuihin kausiin lisättävä Italiassa maksetut kaudet?
- 5 Komissio on tukenut yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä aikanaan Landesversicherungsanstaltin näkemystä. Komissio esittää, että asetuksen N:o 1408/71 tavoitteena on ainoastaan sovittaa yhteen eri maiden sosiaaliturvaa koskevat lainsäädännöt, joissa kussakin määritetään eri sosiaaliturvajärjestelmiin kuulumisen edellytykset, mukaan lukien ne edellytykset, joiden mukaan velvollisuus kuulua järjestelmään lakkaa. Näin ollen asetuksen 45 artiklaa on tulkittava siten, että sen avulla määritetään ainoastaan kansallisten lainsäädäntöjen mukaan täytettyjen vakuutuskausien vaikutus eikä siten, että siinä säädetään edellytyksistä, joiden mukaan velvollisuus kuulua järjestelmään alkaa tai lakkaa. Komission mukaan asetuksessa N:o 1408/71 ei ole käsiteltävänä olevaan kysymykseen liittyviä säännöksiä, joten kysymys ratkaistaan yksinomaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan.
- 6 Yhteisöjen tuomioistuimen mielestä komission näkemys on oikea. Asetuksen N:o 1408/71 45 artiklalla pyritään laskemaan yhteen vakuutuskaudet etuuksia koskevien oikeuksien saavuttamiseksi, säilyttämiseksi ja takaisinsaamiseksi. Artiklassa ei sinänsä käsitellä eri sosiaaliturvajärjestelmiin kuulumista tai niihin kuulumisen lakkaamista, mistä säädetään ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä.

- 7 Landessozialgerichtin esittämään kysymykseen on näin ollen vastattava, että sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklaa ei voida soveltaa sen määrittämiseksi, säädetäänkö kansallisessa lainsäädännössä vakuutusvelvollisuudesta.

Oikeudenkäyntikulut

- 8 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.
- 9 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi Landessozialgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Landessozialgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin 8.12.1978 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklaa ei voida soveltaa sen määrittämiseksi, säädetäänkö kansallisessa lainsäädännössä vakuutusvelvollisuudesta.

Kutscher

Mackenzie Stuart

Pescatore

Sørensen

O'Keeffe

Touffait

Koopmans

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä heinäkuuta 1979.

A. Van Houtte
kirjaaja

H. Kutscher
presidentti